Ч. 32. Субота 24 (11) лютого 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Не потверджена чутка. — О презесуру Кола польского. — Скликанє делеґациї. — Справа тріполїтаньска перед італїяньским парляментом. — Холмщина в Думі. — З найновійшої републики.

Декотрі польскі а за ними і віденьскі ґазети пустили чутку о димісиї Маршалка краєвого Є. Ексц. ґр. Станислава Баденія. Як звістно, Маршалок перебув послідними часами тяжку недугу, отже потреба поліпшеня здоровля і виїзд на полудне мали би бути причиною, що ґр. Бадені задумує подати ся до димісиї. Чутка ся доси не потверджує ся а впрочім для поратованя здоровля і виїзду на полудне не треба аж димісиї, бо на се стане відпустка.

В польских ґазетах розбирає ся тепер питанє, хто по Є. Ексц. дрі Білиньскім обійме презесуру парляментарного Кола польского. Деякі польскі ґазети доносять згідно, що презесом буде член демократиї польскої. Партия людова — кажуть — маючи заступника в раді Корони (мін. Длуґоша) не компетує о презесуру Кола. Розходить ся лиш о особу. Отже згадують про дві кандидатури: др. Ґермана і др. Леа; кажуть, що сей послідний має більші шанси як тамтой. Др. Білиньский не зложив мандату посольского анї не зреziґнував з презесури, бо хоче ще бути на засїданю Кола дня 4 марта і зложити звіт з послідних хвиль своєї діяльности та подякувати членам Кола за попиранє.

В справі скликаня делеґаций доносять з Відня: Предсідатель німецкого свюза народного др. Ґрос і презес делеґаций пос. Доберніґґ конферували вчера довший час з презесом палати послів дром Сильвестром. Реченець скликаня делеґаций ще не назначено. Після інформаций з кругів парляментарних делеґациї зберуть ся імовірно аж по великодних сьвятах. Зі згляду, що о залагодженю буджету не може бути бесіди перед упливом провізориї буджетової, делеґациї імовірно знов одержать коротку провізорию буджетову.

Вчера зібрала ся італїяньска палата послів на засїданє. Явило ся аж 472 послів — число, яке доси ще не бувало. Президент Маркора передав палаті привіт від армії і фльоти, а палата зробила президентови велику овацию. Президент відчитав відтак порядок дневний і оголосив, що палата передає армії і фльоті поздоровленє і признанє за їх діяльність. Присутні встали з місць і тим заявили, що годять ся на порядок дневний. Джолїтті відчитав відтак проєкт закона о парляментарнім затвердженю королївского декрету з 5 падолиста 1911 і просив палату, щоби уповажнила президента до іменованя комісиї з 21 членів для розсліджeня проєкту. Палата ухвалила се внесенє серед грімких оплесків і відтак перервано засїданє в цїли вибору комісиї.

В Думі вела ся оногди специяльна дискусия над справою виділеня Холмщини. Пос. Парчевский заявив, що Коло польске уважає обовязком совісти супроти власного народу взяти участь в специяльній дискусиї, щоби точною аналїзою доказати, що всї артикули закона є або актом насильства або льоґічним чи правничим абсурдом. Утворенє столицї ґубернії в Холмі вимагає міліонових видатків, які націоналїсти годять ся понести з легким серцем, хотяй на сході Росиї тисячі людий гине з голоду. Бесідник кінчить заявою, що Поляки першу і другу частину закона відкидають з обуренєм.

Пос. Гарусевич висказує здивованє, чому виділенє холмскої ґубернії признано конечним. Впевнюванє референта, що виділенє має на меті охорону одноцїльного росийского живла перед польонізациєю, є з ґрунту неоправданє. Приналежність холмскої землї до Польского Королівства не спинювала правительство заводити такі самі вимкові права і видавати необмежені адмінїстрацийні повновласти. Невже польску мову не виключено зі всїх стоваришень, невже не усунено всїх урядників Поляків, не позамикано костелів і не віддано православному духовеньству? Ні! — кінчить бе_

Правдива вода Чінґ-Фунґ.

(Сьміховинка. З даньского — С. Бавдіпа).

Кождий, що був в Хінї або хоч би лиш яко-тако познакомлений з хіньскими відносинами, знає, що жителї царства небесного не люблять ніякої пахучої есенциї так дуже як правдиву воду Чінґ Фунґ, названу так від місточка того самого імени на північний захід від Пекіну в провинциї Ген-Лї. Всюди можна легко розпізнати фляшки по їх формі, що мають однакової краски етикети, але хоч первістний фабрикант називав ся Ія-Ріна, то все таки виробляють єї тепер всілякі фірми і кажуть, що то лиш они правдиву таку воду уміють робити.

Порозумівшись з всїлякими людьми, котрі довший час були в Хінї і знають докладно сей край та єго заведеня, удалось менї наконець дійти історії води Чінґ-Фунґ аж до найновійших часів і хочу єї тут коротенько розповісти.

Яких звиш триста літ тому назад жив в Чінґ-Фунзї чоловік, що звав ся Ган-Ц я-Ія-Ріна. Він жив і удержував свою родину з того, що виробляв кадила, перфумований папір та пахучі води, але хоч все то, що він виробляв, було знамените, а він сам дуже честний чоловік, то все-таки зарабляв лиш тілько, що міг жити з дня на день.

Одного вечера, коли він читав діло одного із сїмох так званих великих фільософів, вичитав він таку мудрість:

Добра назва, то добра річ, бо то приятно і для уха слухати і викликує охоту пізнати той предмет, що має таку назву.

Старий фабрикант пахощів прочитав ті мудрі слова три рази, аж вивчив ся їх на память і повтаряв собі їх заєдно того вечера: Добра назва! Так, добра назва, то добра річ!

На другий день рано пішов він до свого приятеля, якогось друкаря і попросив єго, щоби він видрукував єму кількасот малих карточок, на котрих було би ось що надруковане:

„Одинока правдива вода Чінґ-Фунґ
зладив Ган-Ція-Ія-Ріна“.

Він хотів ще казати видрукувати собі на рожевім тлї срібні змиї, але що то би було дорого коштувало, то вдоволив ся лиш чорними буквами на білім папери. В день опісля дістав картки, поналїплював їх на всї фляшки з пахучою водою, які мав на складї і виставив їх за вікно.

Жителям міста подобалось то дуже, що той чоловік назвав свій твовар іменем їх міста і вода зачала так дуже розходити ся, що Ія-Ріна казав собі у свого приятеля видрукувати знов такі карточки, але сим разом вже тисяч.

— Щастє не приходить нїколи само, але часто по кілька нараз як ті ластівки під вечер — казав другий з тих сїмох фільософів і Ія-Ріна мусів то признати. Найзнатнїйший мандарин в містї, що купив був собі також фляшку тої води, обходив новий рік так торжественно, що на другий день пробудив ся з великим болем голови; не знаючи на то, що має на руцї кілька капель води Чінґ-Фунґ, потер собі нею очи і почув зараз, що єму лекше стало. Коли опісля їздив по провинциї стягати податки і нараз побачив, що єму забракло тої води, написав зараз до Ія-Ріна і просив, щоби прислав єму як найскорше дванайцять фляшок тої води, бо він внаслідок многих урядових обідів дістає часто болю голови а від тої води стає єму лекше.

Розуміє ся, що Ія-Ріна зараз вислав. Але він ще щось більше зробив: він оправив лист мандарина в рамці за скло і повісив в своїм склепі, казав єго видрукувати на рожовім папери і завивав в него фляшки. При помочи якогось далекого свояка в Пекінї дістав ся той лист навіть до урядової ґазети.

Від тепер вже єму щастило ся. Став богатим чоловіком з титулом цїсарского придворного доставника і нинї спочиває на кладовищи в Чінґ Фунґ під каменем, на котрім можна ще хоч з великим трудом прочитати слова:

Добра назва то добра річ.

Майно, яке прибирав Ган-Ція-Ія-Ріна, побільшили єго син і внук, котрі оба мали то

сідник — не в утвореню нової холмскої ґубернії лежить точка тяжести проєкту.

Пос. Воейков (крайна правиця) переходить до внесеня, що Росия не має права видавати росийску людність західних ґуберній на поталу польскої пропаґанди, яка веде до цілковитої польонізациї. Ставить внесене, щоби правительство предложило проєкт вилученя люблиньскої і сідлецкої ґубернії спід власти і звязи варшавского ґенерал-ґубернаторства.

Пос. Димша заявляє, що проєкт опираєть ся на зовсім фальшивих основах, котрі вимагають розсліду, а то по се, щоб оборонці проєкту могли сказати, що коли не докопали державної акциї, то бодай діла, яке наперед розважили.

Пос. Пуришкевич каже: Істория не повтаряє ся!

Еп. Евлогій доказував, що проєкт правительства опирав ся на основах етноґрафічних, єсть докладно розсліджений і має на ціли не лиш вилучити православне населене але також і росийске силоміць навернене на католицизм. — По промові пос. Гарусевича ухвалено обмежити час бесід до 10 мінут.

З Ганкав доносять: Поваяк Юаншікаї не виповнив доси чотирох точок умови а іменно: 1) усуненя цісарского двора з Пекіну, 2) розвязаня ґвардиї, 3) відкликаня армії, оперуючої против Ганкав і 4) відданя полудневої зелізниці Пекін-Ганкав в руки революціоністів, — то міністер війни Сіунгу поїхав до Пекіну, щоби запросити Юаншікая до Вучанґа в ціли зложеня присяги на републику.

Новинки.

Львів, 23 лютого 1912.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїхав вчерашної ночи в справах урядових до Відня.

— **Краєва Рада шкільна** висказала Никол. Максимякови, емер. управ. 2-кл. школи в Підгородищу бобрецкого повіта признане за довголітну, ревну і успішну службу на посаді в Подгородищу; затвердила вибір о. Филим. Огоновского на заступника предсідателя окр. Ради шк. в Снятині; — іменувала окр. інспекторами шкільними в IX кл. ранґи провізоричних інспекторів: Меч. Ціонтковского у Львові, Волод. Левицкого в Бучачи, Сем. Ґонета в Переворску, Евг. Мандичевского в Надвірній і Йос. Льоренца в Березові; — провізоричними інспекторами: для округа жидачівского Людв. Тараса управ. шк. в Печеніжині; для окр. перемишляньского Л. Ясіньского, упр. шк. в Монастириськах; для окр. гусятиньского Зен. Закаїку упр. шк. в Чорткові. — Кр. Рада шк. іменувала в народних школах: М. Денисюка учителем 5 кл. шк. в Знесіню, А Шепаровича управителем 4-кл. мужескої школи ім. Казимира В. в Станиславові, Т. Т. Ситника упр. 4-кл. шк. в Настасові, І. Стоклясівну управ. 4 кл. жін. шк. в Рожнітові, Л. Кумалю упр. 4-кл. шк. в Мошлянах, І. Цюпряка упр. 4-кл. шк. в Кутах ст., В. Бундяка і С. Цюцюрову уч. в 4-кл. школі в Кобаках, В. Зюлковску в Свидовій; — учителями і учительками в 1-кл. школах: В Ліщиньского в Курниках шляхтинецких, Т. Бекесевича в Пронятині, К Гавліцку в Кавках, А. Морозівну в Таневі; — перенесла М. Скрипія, упр. 2-кл. шл. в Шидлівцях до 2-кл. школи в Завою.

— **Ліцитация.** Дня 27 лютого 1912 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї Перемишль публична ліцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, мід, селедці, смаровила, фарби, сьвічки, начиня емальовані, машини рільничі, торби шкірені, шкло, шкіри, черевики, порожні бочки і т. п.

— **Чотироповерхові камениці під сьв. Юром.** Реґуляцийна комісия львівского маґістрату займала ся на послідним засіданю справою будови 4-поверхових каменниць під сьв. Юром. Розходить ся о те, чи тоті каменниці не заслонять катедри сьв. Юра, одної з найгарнійших архітектонічних будівель у Львові, а становлячої незвичайно живописну частину міста. Іменно внесла наша митрополича капітула просьбу до сеї комісиї о дозвіл на парцеляцию города, окружаючою катедру, переведеня на сім просторі кількох поздовжних і поперечних улиць і вибудованя при сих улицях 4-поверхових каменниць. В дискусиї, що розвинула ся на сю тему в комісиї, всі бесідники звертали увагу, що посунене 4-поверхових камениць під саму катедру заслонило би єї і попсуло прекрасну єї сильвету, що є недопускаєме. Рішено заявити ся за отворенем одної улиці, що лучила би улицю Городецку з ул. Міцкевича в тім менше більше місци, де находить ся тепер товариство польских католицких ремісників „Skała". Ся улиця повинна мати 25 м ширини і повинна бути забудована 4-поверховими каменицями лише по одній стороні т. є по правій стороні, їдучи від ул. Міцкевича до Городецкої, а по другій стороні повинні бути плянтациї. Справу рішено віддати ще під оцінку консерваторам і звернути єї митрополичій капітулї для представленя нових плянів.

— **Із Снятина** доносять: Загальні збори філії Кр. Тов. господар. „Сільский Господар" в Снятині відбудуть ся при участи делеґата Головного Виділу дня 3 марта с. р то є на другу неділю в. посту в сали „Міщаньскої Читальні" в Снятині о год. 2-ій по пол. зі слідуючим порядком денним: 1) Відчитане протоколу з попередних загальних зборів, 2) звіти: з діяльности виділу, секретара, касиєра, люстраторів, секций: відчитової, пасічничої і годівельної. 3) Вибір нового Виділу. 4) Справа заложеня спілки госп. торговельної. 5) Внески членів.

— **Ювилей коломийского полку.** Коломийский полк піхоти ч. 24, котрого 3 батальони стоять залогою у Відни, обходить нині 250-ті роковини свого основаня.

— **Верхом з над Лаби до Коломиї.** Шкадрона полку драґонів ч. 7, що стоїть тепер залогою в Брандайс над Лабою в Чехах, а котрої командантом єсть Архікн. Кароль Франц Йосиф, відходить завтра, в суботу, на нове місце призначеня, до Коломиї. Ціла подорож верхом на конях потреває 6 недів. Архікн. Кароль Франц Йосиф відбуде ту подорож верхом разом зі своєю шкадроною і позістане в Коломиї аж до осени. Жена его Архікн. Зита поїде до своєї родини в Шварцав.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Саля „Gwiazd-и" ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В суботу появить ся в друге у Львові опера Д. Січиньского „Роксоляна", яка за першим разом здобула собі загальне признане.

В неділю, як звичайно, дві вистави.

— **Роздїл стипендий і підмог з Тов. „Просвіта" у Львові.** На засіданю Головного Виділу дня 20 с. м. розділено стипендийні підмоги. На розписаний конкурс дня 15 падолиста 1911 р. вплинуло 212 подань. З огляду на се, що Головний Виділ мав до розпорядимости усього 27 цілих стипендийних підмог, а богато молодіжи потребувало конечно помочи, треба було деякі підмоги ділити. Через се прийшов Головний Виділ з підмогою вправді меншими квотами, однак більшому числу петентів.

Постійними запомогами наділено: 1) Зі стипендийного фонду ім. о. Івана Залуцкого в квоті 340 К: **Михайла Бараника студ. III. року** фільософії у Львові. 2) Зі стипендийного фонду ім. Евзевія Грушкевича в квоті 200 К: **Дионізия Грушкевича студ. II. року медицини** у Львові. 3) Зі стипендийного фонду ім. Франца Фронца в квоті 180 К: **Опришка Івана уч. II. кл. ґімн. в Перемишли.**

Одноразовими підмогами наділено: 1)

само імя і розширили так інтерес, що его уважано загально за найбільший в цілій провінциї. Щастє тої фірми підмовило й другі фірми виписувати насвоїх есенциях назву „вода Чінґ-Фунґ", коли же опісля Ія-Ріни оголосили в урядових ґазетах, що то лиш їх вода Чінґ-Фунґ правдива, а всі инші то наслідуваня без вартости, то тої води зачало ще більше минати ся і конкуренция була побита.

Але правда, Ляо-Кіянґ, що мешкав напроти Ія-Рінів, був так зухвалий, що не рез думуючи богато, виписав їх імя на своїй воді. За то мусів ставати перед судом, дістав двіста буків на підошви і ледви зазоліз ся до дому. Він постановив зімстити ся. Четвертого дня рано замкнув свій крам, приніс жертву перед образом Будги з найлішого кадила і вибрав ся в дорогу.

Довго не вертав і здавало ся, що вже згинув, аж одного красного дня показав ся знову з якимсь чужинцем. Був то якийсь такий худий, що лиш скіра і кости, лахи звисали з него та й не мав коси на голові.

Всіх в місті дивувало то не мало, коли Ляо Кіянґ не лиш приняв того чужинця до свого дому і добре давав єму їсти і красну справив єму одіж, але ще й віддав за него свою доньку одиначку. Але Ія-Рінів не так то дивувало, як ще більше злостило, коли довідав ся, що той чужинець так само називає ся як і они і може таки правно доказати, що єму вільно так називати ся. Але злість тота дійшла вже таки до найвисшого степеня, коли з того подружа нового Ія-Ріни і доньки Ляо-Кіянґа народив ся хороший хлопчина, котрому надали імя Ган Ція-Ія-Ріна. Що Ляо-Кіянґ переніс зараз свою фірму, хоч лиш для ока, на сина своєї доньки, не треба й казати.

Отже тепер були два різні Ган-Ція-Ія-Ріна і оба фабрикували лиш єдино правдиву воду Чінґ-Фунґ а що карточки на фляшках були однакові, то добрі Хінці не могли ніяк знати, чи купують правдиву чи неправдиву воду Чінґ-Фунґ. У купуючих настало було таке недовіря, що фабрикация тої води була дуже підупала.

Аж правнукови справдешного старого Ія-Ріни впало на гадку читати письма того самого фільософа, в котрім его прадід вичитав ту щасливу гадку, що принесла щастє его домови, а коли перевернув кілька карток, знайшов там такі глибокоумні слова:

Коли хочеш якесь місце або якийсь предмет добре собі запамятати, і не заміняти его з другим, то диви ся не лиш на зверхний вид але й на місце в ряді таких самих.

Та гадка ніби летом блискавки впала Ія-Ріні до голови, він вийшов на улицю і зачав числити доми, що стояли межи сьвятинею Будги а его власним. Число домів було пять і він длятого виписав над своїми дверми позолочене число пять. Відтак наймив на кілька днів кількох двигарів, щоби ходили улицями і носили на грудех і плечох таблиці з великими плякатами даючими знати, що під числом 5 і лиш під числом 5 при площи Піанґ можна дістати правдиву воду Чінґ-Фунґ. Такі плякати розіслав по всіх стациях почтових і остерігав перед фальшивим фабрикатом.

І знов стара фірма Ія-Ріна побідила, а фірма Ляо-Кіянґа через два поколїня ледви животіла.

Аж ось одного красного дня ішов праправнук первістної фірми через площу Піанґ і кинув случайно оком на крам фальшивих Ія-Рінів. Своїм очам не вірив, бо єму здавало ся, що на всіх фляшках в крамі було виписано: „Площа Піанґ, число 5". Хотів вже приступити і подивити ся, але гордість его спинила. Він пішов до дому і післав наймолодшого практиканта купити одну фляшку у его сусіда напротив.

Не до увіреня, а таки правда: той чоловічиско був дійстно на стілько зухвалий, що на своїх нужденних фляшках виписав фальшиве число помешканя. Ія-Ріна надягнув вже був свої капці, щоби піти до суду і запізвати того драбуґу мантія, коли перед числом 5 добачив хитро додане слово „напроти" видруковане малесенькими буквами; виглядало то так, як би там сиділа якась муха і треба було добре придивити ся, щоби добачити той підступ.

Ія-Ріна аж пінив ся із злости, але на той злодійский збиток не знав ради, а наслідники Ляо-Кіянґа лиш сьміяли ся тихцем і затирали собі руки.

(Конець буде).

З фонду ім. Теодора Качали в квоті 240 К: Панчука Івана студ. IV. р. філь. у Львові. 2) З фонду імени Михайла Спожарского в квоті 180 кор.: Глібовицкого Сильвестра уч. VII. кл. ґімназ. в Станиславові. 3) З фонду ім. Ольги з Гузарів Левицкої в квоті 24 К: Галущака Йосифа уч. VII. кл. академічної ґімназії у Львові. 4) Одноразові підмоги зі стипендийного фонду ім. О. Станислава Новосада одержали в коронах: а) ученики: Львів, академ. ґімназ. Мушкевич Богдан, уч. IV. кл. 80, Карпа Стефан уч. II. кл. 80, Охрим Олександер уч. IV. кл. 80; Філія акад. ґімн.: Яворский Михайло уч. II. кл. 80, Гладкий Стефан уч. VII. кл. 80, Шавала Ярослав уч. VIII. кл. 80. Реальна школа I.: Федушиньский Ф. уч. IV. кл. 60; Перемишль: Федаш Іван уч. VII. кл. 80, Дзуль Іван уч. VIII. кл. 80, Риґель Юрий уч. VII. кл. 80; Станиславів: Соловій Матій уч. III. кл. 80, Калинчук Дмитро уч. VI. кл. 80, Загребний уч. III. кл. 80; Коломия: Попадюк Василь уч. V. кл. 80, Бодруґ Ілько уч. VI. кл. 80; Тернопіль: Свистун Петро уч. V. кл. 80, Мацишин Микола уч. VII. кл. 80, Липка Йосиф уч. VI. кл. 80; Вижниця: Сарматюк Михайло уч. VI. кл. 40, Товстецкий Василь уч. IV. кл. 40, Пахольчук Гриць уч. IV. кл. 40; Рогатин: Парута Олекса уч. III. кл. 60, Мельник Михайло уч. V. кл. 60, Галичин Дмитро уч. IV. 60, Бойків Стефан уч. IV. кл. 60, Задорожний Володимир уч. II. кл. 60 К, Ладанівский Іван уч. I. кл. 60, Червак Петро уч. II. кл. 40, 20 К з надвишки разом 60, Шеремета Петро уч. V. кл. 40, 20 з надвишок, разом 60 К; Городенка: Сиушак Михайло уч. II. кл. 60 К, Турчин Антін уч. III. кл. 60; Яворів: Горошко Михайло уч. II. кл. 60, Худа Іван уч. IV. кл. 60; Самбір: Беч Іван уч. VI. кл. 60; Ярослав: Мітко Володимир уч. VI. кл. 60 К; Тернопіль: Іссепишин Степан уч. VI. кл. школи реальної 60 К. б) Учениці: Львів: ґімн. СС. Василиянок: Демянчуківна Олександра уч. IV. кл. 60 К, Чабанівна Олена уч. V. кл. 60; Шпитківна Зофія уч. VI. 60; Ґіжовска Мария Олена уч. V. кл. 60; Семинар Р. Т. П.: Радзикевичівна Наталія уч. IV. р. 60 К, Шміґельска Ірена уч. IV. р. 120, Лонцка Анна уч. IV. р. 60, Яновичівна Корнеля уч. IV. р. 60, Модрицка Стефанія уч. IV. р. 60, Онишівна Марта уч. IV. р. 60, Морозівна Текля уч. IV. р. 60, Меляниківна Мария уч. IV. р. 60, Гарапівна Олена уч. IV. р. 60, Крайчиківна Анна уч. III. р. 60, Николайчуківна Катря уч. III. р. 60, Ціммерманівна Магдалина уч. III. р. 60, Григорович Олександра уч. III. р. 60, Сидоровичівна Савина уч. II. р. 30, Бучківна Юліяна уч. II. р. 60, Демидчуківна Мария уч. II. р. 60, Пінкевичівна Леонтина уч. I. р. 100, Єзерска Дария уч. I. р. 100 К. Ліцей сьв. Ядвиґи: Зелена Олимпія уч. IV. кл. 80; Перемишль: Сапрунівна Юлія уч. II. кл. Ліцея 120 К, Кміцикевичівна Наталія уч. VI. кл. ліцея 120, Савицка Оксана уч. II. кл. ліцея 120, Рудницка Іванна уч. VI. кл. ліцея 60 К; Станиславів: Паранкевичівна Ірина Ольга уч. VII. кл. ґімн. 60 К, Мараківна Мария Зофія уч. I. руч. Сем. 120 К; Коломия: Семинюківна Мария уч. III. р. Сем. 60 К. Завадзька Ольга Мария уч. III. р. Сем. 120 К, Чолганівна Сидонія Мария ул. I. р. Сем. 60 К.

Зі стипендийних надвишок одержали: Осінчук Михайло уч. Акад. штук красних в Кракові 120 К, Панкевич Іван уч. IV. кл. нар. шк. у Львові 40 К, Чопей Васий уч. IV. кл. в Бережанах 60 К, Бурдівна Климентина уч. IX. кл. школи вид. 40 К, Чайківска Ірина уч. III. кл. вид. в Самборі 40 К, Підвисоцка Ірина уч. II. р. Сем. Р. Т. П. у Львові 40 К.

— **Велика крадіж.** II. Софія Ґробіцка з Варшави дала сими днями телеґрафічно знати львівскій поліциї, що їй вкрадено 50 тисячів рублів цінними паперами і колію брилянтову, вартости 25 тисячів рублів. Рівночасно подала п. Гробіцка, що о крадіж підозріває вандрівних масажистів з Галичини Василя Дикого і Мартина Дошицкого. Львівска поліция розвела зараз енерґічне слідство, котре виказало, що при ул. Хржановскої ч. 12 мешкає дійстно якийсь Дошицкий. Після довірочних донесень мав він в послідних днях виїзджати кілька разів зі Львова в незвістнім напрямі. Дошицкого арештовано а підчас ревізиї в его мешканю знайдено около 2000 К. Запитаний, куди він їздив в послідних часах, відповів він, що не може того сказати, бо розходить ся тут о женщину, котрої назвище і місця осідку „гонор“ не позваляє ему подати. Поліция не повірила тому, і поки що замкнула его в арешті. Дальші доходження виказали, що Дошицкий єсть рідним братом Дикого і що назвище Дикий змінив за призволеном Намістництва на Дошицкий. По замкненю Дошицкого до арешту поліция сподіваючись, що він позістає в зносинах зі своїм братом і порозумівав ся з ним листовно, приказала пильнувати его мешканя при ул. Хржановскої. Не позістало то без успіху. Дня 20 с. м. вечером наспіла до Дошицкого депеша з Відня, в котрій надавець просить є прислане ему телеґрафічно 200 рублів під адресою: Броніслав. Poste restante. Відень головна почта. Львівска поліция ателеґрафувала зараз до віденьскої з просьбою, щоби того Броніслава, коли прийде відбирати гроші, арештовано. Так і стало ся. Віденьска поліция арештувала Василя Дикого і знайшла при нім всі вкрадені цінні папери і брилянтовий нашийник. В виду того пані Гробіцка не потерпіла ніякої шкоди. Оба злодії то молоді люди, один з них має 20, другий 23 літ.

Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** подає до відомости: В „Ґазеті Львівскій“ оголошує ц. к. Дирекция зелізниць держ. у Львові офертову роздачу робіт будівляних при розширеню і перебудованю кузні в стациї Львів.

Оферти належить вносити найдальше до 12. марта 1912 р. до 12 години в полудне.

Услівя і пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелізниць держ. у Львові, відділ для консервациї і будови, III. поверх, двері ч. 309, де можна також дістати формулярі на оферти і подрібні приписи.

Телеґрами.

Прага 23 лютого. Міністер справ заграничних ґр. Берхтольд прибув тут рано і поїхав до Доксав на похорон ґр. Еренталя.

Ніцца 23 лютого Болгарский король, котрий від понеділка перебував в Болїє, від'їхав вчера вечером до Відня.

Танджер 23 лютого. Тутешнє посольство іспаньске заявило, що не знає нічого о висилці войска до Арзіля.

Париж 23 лютого. Вчера вечером знайдено в двох самоїздах таксаметрових вибухові материї, коли вернули до ґаражу. На одній з улиць вибухла в таксаметровім самоїзді цекольна машина і віз розсадила.

Париж 23 лютого. Поліция думає, що вибухи бомб в дорожках автомобільових треба собі в той спосіб пояснити, що виновники тих замахів наймають автомобіль на короткий час і лишають там бомбу так приладжену, що она по якімсь часі вибухає.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посиішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 2·40, **8·23**, 8·45, **2·30**§), 2·..., 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щоден, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·..., 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: 2·59, 6·10, 9·15, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·59, 11·...
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·45 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·15.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·2...**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·4..., 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Чернівець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5..., **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, **4·25**, 6·45, 10·19 §), 11·...
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·29

З Стоянова: 10·04, 6·30

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·18, 9·53†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

З Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§.
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.